

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-10783
Otsuse kuupäev 11.11.2024
Komisjoni koosseis Mihkel Kivisalu

Tarbija
Kaupleja OÜ MK Trade Baltic (12723376)

Tarbija nõue Tarbija soovib lepingust taganeda ja saada 32.93 eurot tagasi.

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus. Kaupleja peab tagastama tarbijale **23.05** eurot.
2. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse

Asjaolud:

31.07.2024 tellis Tarbija e-kauplusest rde.ee lokitangid ja tasus Kauplejale 32.93 eurot.

07.08.2024 sai Tarbija kauba kätte ja proovis seda, kuid toode ei vastanud ootustele.

08.08.2024 avaldas Tarbija soovi lepingust taganemiseks.

Kaupleja ei nõustunud toote tagasi võtmisega, kuna leidis, et lokitangid on hügieenilistel põhjustel mittetagastatav toode ja sellele ei kehti 14-päevane taganemise õigus.

Tarbija sellega ei nõustunud.

Tarbija teatel ei ole ta toote väärtust vähendanud ega toodet kahjustanud.

Kaupleja seisukoht:

Toode on tarbija poolt kasutatud, seega ei saa Kaupleja seda uuena sama hinnaga uuesti müüa.

Kaupleja hinnangul ei ole müügilepingut rikkunud.

Ressursside kokku hoidmise eesmärgil pakkus Kaupleja kompromissi - alandada tagastatava kauba

hinda. Pakkus Tarbijale tagastamiseks 20 eurot.

Kaupleja on valmis vaidluse lahendamiseks Tarbijale maksta 20 eurot (toote hind 30), kui Tarbija kauba tagastab.

Tarbija nõustus ja tagastas kauba.

Seejärel teatas Kaupleja pärast kauba kättesaamist, et toode on kasutus- ja kulumisjälgedega, kriimustatud ning ei nõustunud sellise kauba tagasi võtmisega.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel. Menetluses kogutud tõendite ja ütluste põhjal leiab komisjon, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele osaliselt.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Võlaõigusseaduse § 208 lg 1 sätestab, et asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 lg 4 kohaselt on tarbijalemüük asja müük müügilepingu alusel, mille puhul tarbijale müüb vallasasja müüja, kes sõlmib lepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses kuna leping sõlmiti sidevahendi abil, vastab see ka VÕS §-s 52 kirjeldatud lepingule. Tarbija võib sidevahendi abil sõlmitud lepingust taganeda põhjust avaldamata 14 päeva jooksul (VÕS § 56 lg 1), kusjuures vastav tähtaeg hakkab üldjuhul kulgema päevast, mil tarbija või tema poolt nimetatud kolmas isik on saanud asja füüsiliselt enda valdusse (§ 56 lg 1¹). Tarbija ostis kauplejalt e-poest lokitangid.

Tarbija soovis toote tagastada 14 päevase taganemisõiguse juures. Komisjon märgib etteruttavalt, et lokitangid on tagastatavad tooted ning hügieenitoodete erisused antud juhul ei laiene.

VÕS § 56 kohaselt võib tarbija lepingust taganeda 14 päeva jooksul ilma põhjust avaldamata.

Komisjon märgib täiendavalt, et Euroopa Kohus kohtuasjas nr C-489/07 on leidnud, et tarbija taganemisõigus on nähtud ette, et kaitsta tarbijat eriolukorras, mis valitseb sidevahendi abil sõlmitava lepingu korral, arvestades, et „tarbija ei saa tegelikult toodet näha ega osutatava teenuse laadiga tutvuda enne lepingu sõlmimist”. Lepingust taganemise õigus on seega mõeldud kompenseerima ebasoodsat olukorda, milles on tarbija sidevahendi abil sõlmitava lepingu korral, nähes talle ette sobiva nn järelemõtlemisaja, mille jooksul ta saab omandatud asja kontrollida ja järele proovida.

Tarbija on taganenud tähtaegselt. Küll aga on kaupleja tõendanud, et toote väärtus on vähenenud (tootel on kriimud ning märgatav kulumine) ning tarbija ei ole neid väiteid ümber lükanud.

VÕS § 127 lg 1 järgi tuleb hüvitada kogu kahju, st kannatanu tuleb asetada olukorda, mis on võimalikult lähedane olukorrale, milles ta oleks olnud siis, kui kahju ei oleks tekkinud (Riigikohtu 20. aprilli 2016. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-15-16, p 32). Samas ei tohi isik kahju hüvitamise tõttu rikastuda.

Riigikohus on lahendis nr 2-20-9824/111 märkinud, et olemuslikult on lepingus lubatust halvema kvaliteediga tarnitud asja väiksem väärtus (mitte halvema kvaliteediga asja eest makstud hinnavahe) ostjale tekkinud kahju VÕS § 127 lg 1 järgse diferentsihüpoteesi mõttes. VÕS § 127 lg 1 alusel kahju kindlakstegemiseks tuleb kindlaks teha lepingutingimustele vastava asja harilik väärtus ja lepingutingimustele mittevastava asja väärtus (turuhind) lepingu sõlmimise hetkel. Komisjonile esitatud materjalidest ning tõenditest nähtub, et toodet ei ole võimalik nõ täisväärtuses müüa, kuivõrd toote väärtus on vähenenud. Arvestades kriime ning kulumist, oleks komisjoni hinnangul võimalik toode müüa kasutatuna järelturul vähemalt 70% ulatuses. Seega on tarbijal õigus osalisele summa tagastusele 70% ulatuses.

Lepingust taganemisel muutub olemasolev võlasuhe tagasitäitmise võlasuhteks (VÕS 10. peatüki 2. jagu). Komisjon selgitab, et Riigikohus on korduvalt väljendanud seisukohta, et lepingust taganemise kehtivuseks peavad olema täidetud nii selle formaalsed eeldused, eelkõige olema esitatud vastaspoolele õigel ajal taganemisavaldus kui ka sisulised (materiaalsed) eeldused, st taganemiseks peab olema seda õigustav põhjus, eelkõige oluline lepingurikkumine VÕS § 116 mõttes. VÕS § 116 lg 1 kohaselt võib lepingupool lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud. Komisjoni hinnangul on täidetud kõik materiaalsed ja formaalsed eeldused, et lepingust taganeda.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu

/allkirjastatud digitaalselt/